

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816206112
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5816206112.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Mgr. Imrich Šimulák, správca konkurznej podstaty úpadcu: Q. M. - AVANT PLUS, s miestom podnikania Hattalova 34/40, Trstená, IČO: 33 789 169, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom T. XXXX, F. K., proti žalovanému: M. K., nar. X.X.XXXX, bytom W. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Peter Vevurka, advokát, so sídlom V. XXX/XX, N. o určenie, že nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/209/2016-436 zo dňa 10. októbra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zastavil konanie v hore uvedenej veci, v ktorej sa žalobca domáha určenia, že v petite jeho žaloby bližšie špecifikované nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v k. ú. M. patria do bezpodielového spoluvlastníctva Q. M., nar. XX.X.XXXX, bytom C., S. XX/XX a Ing. X. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., S. XX/XX (výrok I.). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení vydanom po právoplatnosti uznesenia (výrok II.). V dôvodoch svojho rozhodnutia bližšie uviedol, že na Okresnom súde Námestovo sa pod sp. zn. 8C/196/2010 vedie konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva úpadcu a Ing. B., ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Za trvania manželstva úpadcu a Ing. B. na základe kúpnych a zámenných zmlúv nadobudli nehnuteľnosti bližšie špecifikované v petite žaloby. Nadobúdacie právne úkony boli uskutočnené v roku 2006 a 2007, t.j. počas trvania manželstva, avšak ako vlastník bola v katastri nehnuteľností evidovaná iba manželka úpadcu Ing. X. B.. Podľa tvrdení žalobcu menovaná bez súhlasu úpadcu zaťažila pozemky a v rámci realizácie záložného práva sa nehnuteľnosti dostali do dispozície žalovaného, ktorý je aktuálne vedený ako ich vlastník v katastri nehnuteľností, podľa tvrdení žalobcu nezákonne, pretože súčasný evidenčný stav nezodpovedá právnemu stavu. Z rozhodovacej činnosti súdu bolo zistené, že na Okresnom súde Námestovo sa vedie aj konanie pod sp. zn. 9C/53/2013 začaté na základe žaloby doručenej súdu dňa 3.4.2013. V tomto konaní ako žalobca vystupuje totožný subjekt ako v konaní pod sp. zn. 10C/209/2016 (t.j. v súdnej veci) a ako žalovaný 1/ Ing. X. B., 2/ Ing. M. K., 3/ Ing. Q. B. a 4/ OVP Orava, s.r.o. Žalobca sa domáha určenia, že zmluva medzi žalovanými 1/, 3/ a 4/, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Tvrdosín pod č. V 179/2012 je neplatná a tiež, že zmluva uzatvorená medzi žalovanými 1/ a 4/, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Tvrdosín pod č. V 1757/2012 je neplatná a že nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov úpadcu a Ing. X. B.. Tieto nehnuteľnosti sú totožné s tými, vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáha v súdnej veci rovnakého určenia, že patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že skutkové tvrdenia odôvodňujúce žalobu sú v prípade žaloby o určenie, že nehnuteľnosti patria do BSM v konaní pod sp. zn. 9C/53/2013 totožné ako v žalobe v konaní sp. zn. 10C/209/2016. S poukazom na uvedené preto vo veci vedenej pod sp. zn. 10C/209/2016 existuje prekážka litispendencie, pretože vo veci sp. zn. 9C/53/2013, ktorej

konanie začalo skôr, je rovnaký okruh subjektov na strane sporu, rovnaký predmet konania aj skutkové odôvodnenie žaloby ako v konaní pod sp. zn. 10C/209/2016, resp. subjektívna strana sporu, predmet konania a skutkové tvrdenia uvedené v žalobe sa „prekrývajú“ v časti žaloby o určenie, že nehnuteľnosti patria do BSM. V konaní pod sp. zn. 9C/53/2013 je predmetom konania okrem určenia, že nehnuteľnosti patria do BSM predmetom konania aj určenie, že záložná zmluva uzatvorená medzi žalovanými 1/, 3/ a 4/ a kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným 1/ a 4/ sú neplatné. Z tohto dôvodu ako žalovaný vystupuje okrem M. K. aj žalovaní 1/,3/ a 4/, ktorí boli účastníkmi kúpnej a záložnej zmluvy. Vzhľadom na predmetné zistenia a síce, že v konaní pod sp. zn. 10C/209/2016 existuje prekážka litispendencie, čo je neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, pričom toto konanie začalo neskôr než konanie sp. zn. 9C/53/2013, ktoré je príčinou vzniku litispendencie, okresný súd podľa § 159 a § 161 ods. 1,2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že povinnosť na ich náhradu uložil žalobcovi, ktorý tým, že podal opätovne žalobu v totožnej veci procesne zaviniť zastavenie konania.

2. Proti uvedenému uzneseniu žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) podal odvolanie, v ktorom súdu prvej inštancie vytyka nesprávne skutkové a právne závery, prekvapivosť, arbitrárnosť a nezákonnosť rozhodnutia, ktoré bolo navyše vydané v rozpore s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu. Ďalej uviedol, že v oboch posudzovaných veciach sa nejedná o totožný okruh účastníkov ani o totožný predmet konania, keď v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 9C/53/2013 na strane žalovaných vystupujú ako žalovaní 1/ Ing. X. B., 2/ Ing. M. K., 3/ Ing. Q. B. a 4/ OVP Orava, s.r.o. a taktiež predmet konania je iný, vo veci sp. zn. 9C/53/2013 ide o určenie neplatnosti právnych úkonov. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu (sp. zn. 5Cdo 77/2019 zo dňa 23. novembra 2010 a sp. zn. 8Sžo 31/2013 zo dňa 31. marca 2014) odvolateľ odvolací súd žiadal, aby napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný v podanom vyjadrení odvolací súd žiadal, aby napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Bližšie uviedol, že napadnuté uznesenie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, nie je arbitrárne, je výsledkom správneho postupu súdu, keď zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/53/2013 sa žalobca domáha totožného rozhodnutia proti subjektu, ktorým je žalovaný v súdnej veci, M. K., ktorý je aj žalovaný v konaní pod sp. zn. 9C/53/2013. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie aj dôkladne a vyčerpávajúco odôvodnil, pričom s týmito dôvodmi sa žalovaný v celom rozsahu stotožňuje. Je pravdou, že v konaní pod sp. zn. 9C/53/2013 pôvodne vystupoval ako účastník konania priamo úpadca, Q. M., avšak po vyhlásení konkurzu vstúpil do konania namiesto žalobcu správca úpadcu Mgr. Imrich Šimulák, čo oznámil súdu svojim podaním do spisu. Aj za daného stavu je daná totožnosť subjektu na strane žalobcu v oboch konaniach (pod sp. zn. 9C/53/2013 a 10C/209/2016). Tiež je zrejmé, že v oboch konaniach ide o totožnosť predmetu sporu, hoci sa v konaní pod sp. zn. 9C/53/2013 žalobca domáha aj vyslovenia neplatnosti záložnej zmluvy a neplatnosti kúpnej zmluvy, s neplatnosťou týchto právnych úkonov sa súd musí vysporiadať ako s predbežnou otázkou v súdnej veci, rozhodujúcej o žalobe žalobcu, že sporné nehnuteľnosti patria do BSM Q. M. a Ing. X. B..

4. Žalobca vo svojej odvolacej replike zopakoval, že je presvedčený o tom, že prekážka litispendencie v danej veci neexistuje. Konanie je vedené na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10C/209/2016 sa začalo na základe žaloby, ktorú podával správca konkurznej podstaty, ktorý pritom realizoval svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 47 ods. 5 Zákona o konkurze a vyrovnaní, naproti tomu konanie vedené na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 9C/53/2013 podával vo vlastnom mene ešte úpadca v čase pred vyhlásením konkurzu na jeho majetok. Zároveň momentom vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu sa konanie vedené na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 9C/53/2013 prerušilo a doposiaľ nedošlo k udeleniu súhlasu s pokračovaním. Navyše v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 9C/53/2013 doposiaľ nedošlo ani k vytyčeniu prvého termínu pojednávania a vo veci nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Správca konkurznej podstaty úpadcu a úpadca nie sú totožným subjektom. Uvedenú skutočnosť ale súd prvej inštancie pri vydávaní napadnutého uznesenia vôbec nebral v úvahu. V oboch posudzovaných konaniach nejde nielen o totožných účastníkov, ale ani o totožný predmet konania (určenie neplatnosti právnych úkonov, určenie, že nehnuteľnosti patria do BSM účastníkov). Žalobca ďalej uviedol, že zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10C/209/2016 sa môže samostatne vysporiadať s riešením predbežnej otázky, pretože neplatnosť záložnej zmluvy, aj keď je predmetom iného samostatného konania, nebola vyriešená žiadnym rozhodnutím ani len neprávoplatným. Preto nejde o kauzálny vzťah medzi dvoma subjektami, medzi dvoma subjektívnymi právami, z ktorých jedno podmienené druhým, nakoľko takýto kauzálny

vzťah má svoje miesto predovšetkým v prípadoch, kedy už právoplatným rozhodnutím o veci sa vyriešila otázka, ktorá má zásadný význam pre ďalší spor, t. j. už od jej existujúceho posúdenia závisí rozhodnutie tejto ďalšej veci. Vtedy platí, že so zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia je akékoľvek „nové“ právne posudzovanie právoplatného súdneho rozhodnutia v inom (ďalšom) spore tých istých strán vylúčené (nepripustné). Podľa názoru žalobcu vydaním uznesenia o zastavení konania došlo na jeho strane k odňatiu možnosti konať pred súdom, pretože predbežnú otázku si môže a je povinný okresný súd vyriešiť aj v danom konaní.

5. Žalovaný vo svojej odvolacej duplike tiež zotrval na svojich predošlých vyjadreniach, napadnuté uznesenie okresného súdu označil za vecne správne. Zdôraznil, že je nesporné, že v konaní pod sp. zn. 9C/93/2013 sa vedie konanie na základe žaloby Q. M., ktorý je totožný so žalobcom v súdnej veci, keďže po vyhlásení konkurzu na žalobcu uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 4K 21/2014 zo dňa 2.12.2014 vstúpil do konania na strane žalobcu správca Ing. Imrich Šimulák. V oboch posudzovaných konaniach ide o rovnaký predmet konania a síce, že nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vzhľadom k uvedenému potom, ak by bol žalobca úspešný v oboch konaniach, súd tej istej inštancie by rozhodoval v dvoch veciach dvoma rozsudkami o tom istom predmete konania.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Súd prvej inštancie založil svoje zastavujúce rozhodnutie na konštatovaní existencie neodstrániteľnej procesnej prekážky, a to litispendencie, ktorá mu bránila v tom, aby ďalej vo veci konal. Z uvedeného dôvodu a pri aplikácii ustanovení § 161 ods. 1 a 2 CSP konanie v hore uvedenej veci zastavil.

8. Podľa § 159 CSP začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

9. Citované ustanovenie vymedzuje tzv. negatívnu procesnú podmienku, a to prekážku litispendencie. Uvedená prekážka znamená, že o tom istom predmete a medzi tými istými osobami nemôže byť konanie začaté na tom istom alebo inom súde. Rozhodujúcim okamihom na posúdenie prekážky litispendencie je stav v čase začatia konania. Prekážka litispendencie predstavuje neodstrániteľnú vadu konania vo vzťahu k neskôr začatému konaniu a vedie vždy k zastaveniu konania. Súd na ňu musí prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania. Totožnosť sporu je daná dvoma kritériami, ktorými sú totožnosť predmetu sporu a totožnosť strán. Totožnosť strán sa neurčuje z hľadiska procesného postavenia, nie je preto rozhodujúce, či tá ktorá strana vystupuje v konaní ako žalobca alebo žalovaný. Totožnosť strany nie je daná, ak v jednom konaní vystupuje strana napr. ako žalovaný, v inom konaní ako intervenient na strane žalovaného (k tomu vid' rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 168/2008). Naopak o tých istých účastníkoch ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení, a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia účastníkov z už skončeného konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 280/2010). Totožnosť predmetu je daná v prípade, ak predmetom druhého, neskôr začatého sporu, je ten istý nárok, ktorý je uplatňovaný už v spore prvom. Totožnosť nároku nemôže byť posudzovaná len podľa žalobného návrhu, ale tiež podľa právneho dôvodu. Týmto dôvodom je právny pomer, o ktorý žalobca svoj nárok opiera, a ktorý vychádza najavo zo súhrnu skutočností, ktoré žalobca tvrdí na odôvodnenie svojho nároku. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu, či skutkového deja. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je žalovaný na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 280/2010).

10. V danom prípade odvolací súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že nedáva dostatočný podklad pre prijatie záveru o existencii neodstrániteľnej prekážky konania. Konanie, na ktoré poukazuje prvoinštančný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, ktoré sa začalo skôr ako v súdnej veci (sp. zn. 10C/209/2016) je konanie (sp. zn. 9C/53/2013), ktoré vyvolal toho času už úpadca, Q. M. a v ktorom ako žalovaní vystupujú: 1/ Ing. X. B., 2/ Ing. M. K., 3/ Ing. Q. B. a 4/ OVP ORAVA, s.r.o. Ide

o konanie, v ktorom sa žalobca domáha určenia neplatnosti dvoch zmlúv, evidovanej pod č. V 179/202 medzi účastníkmi OVP ORAVA, s.r.o., Ing. Q. B. a Ing. X. B. a č. V 1757/2012 medzi účastníkmi Ing. X. B., Ing. Q. B., OVP ORAVA, s.r.o. a M. K. a určenia, že nehnuteľnosti bližšie špecifikované v petite podanej žaloby patria do nevysporiadanej masy BSM Q. M. a Ing. X. B. (č.l. 133 a nasl. spisu). V preskúmvanej veci (sp. zn. 10C/209/2016), v ktorej prvoinštančný súd konštatoval existenciu litispencie ako žalobca vystupuje Mgr. Imrich Šimulák, správca konkurznej podstaty úpadcu Q. M. - AVANT PLUS a žalovaný ako M. K., pričom petitom žaloby je určenie, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese C., obec M., k. ú. M., bližšie špecifikované v petite podanej žaloby, patria do bezpodielového spoluvlastníctva Q. M. a Ing. X. M.. Už len z takto vymedzeného okruhu strán sporu, predovšetkým na strane žalovaných, odvolací súd dospel k záveru, že v oboch posudzovaných veciach nie je daný totožný okruh strán sporu, pretože v skôr začatom konaní vystupujú na strane žalovaných aj ďalšie subjekty, Ing. Q. B. a OVP ORAVA, s.r.o. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia nie je tiež celkom zrejme preskúmateľné, či presne tie isté nehnuteľnosti, ktoré sú uvedené v žalobnom petite vo veci 10C/209/2016 boli predmetom sporných právnych úkonov vo veci sp. zn. 9C/53/2013. Za daného stavu je preto náležitý tiež odkaz odvolateľa na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo 31/2013 z 31. marca 2014, v zmysle ktorého pokiaľ súd pri skúmaní procesných podmienok konania má pochybnosti o ich splnení, potom nemôže konanie pre tento nedostatok zastaviť, ale túto otázku musí riešiť pozitívne, teda vec musí prejednať. Opačným výkladom by bol porušený princíp zákazu denegatio iustitiae spočívajúci v tom, že súd je povinný vykonávať súdnictvo. K odmietnutiu spravodlivosti dochádza, ak súd bez zákonného dôvodu rozhodne, že neposkytne právnu ochranu subjektu, domáhajúcemu sa súdnej ochrany.

11. Vzhľadom k tomu, že po preskúmaní obsahu spisu, odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci nie je splnený znak rovnakého okruhu účastníkov, nejde o tú istú vec, napadnuté uznesenie okresného súdu preto podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP (dôvody, pre ktoré bolo vydané neexistovali ešte pred jeho vydaním) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)